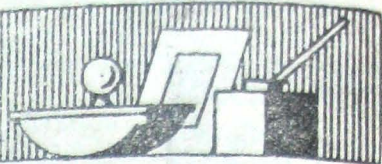
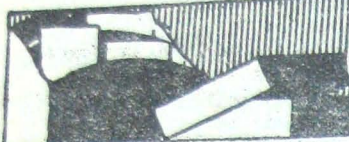

ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

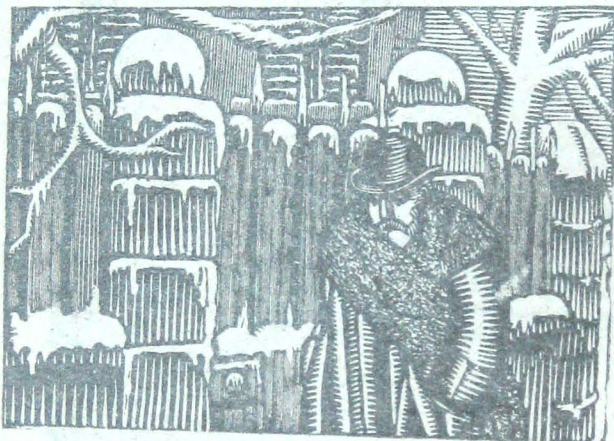
— Πιστεύετε, κύριοι, στα φαντάσματα; ρώτησε ξαφνα ο "Επαρχος Σαβρόνκοφ τούς φίλους του, που είχε προσκαλεσμένους εκείνο το βράδυ σε δείπνο. Έγώ, ξαννέχισε, μονάχα όταν ήμουν παιδί, παραδεχόμουν την ύπαρξη πνευμάτων. Έν τούτοις όμως έδω και κάμποσα χρόνια μου συνέβη κάποιο σοβαρό στρατιωτικό, που μ' έβαλε σε μεγάλη αμφιβολία σχετικά μ' αυτό το ζήτημα. "Αν θέλετε, ακούστε την ιστορία μου, ή όποια, σ'ας βεβαιώνω, είναι αληθευσιμότητα.

Εκείνον τον καιρό στο λόχο τών νοσοκόμων, που βρισκόταν στην πόλη μας, υπηρετούσε κάποιος στρατιώτης ονόματι Σαλίγεν. Όταν βρισκόταν στην πατρίδα του, ζωγράφιζε εικόνες αγίων, γιατί ήταν ένας αυτοδίδακτος ζωγράφος, αλλά χωρίς έμπειρους και ιδιοφυία. Τό κακό όμως ήταν που αγατούσε υπερβολικά τα πιστά και μόλις έπιανε στα χέρια τον λίγα χρήματα, τα ξόδευε άμέσως στις ταβέρνες.

"Ήμουν ανέκαθεν φίλος της ζωγραφικής και γι' αυτό ανέλαβα υπό την προστασία μου τον Σαλίγεν. Ο στρατιώτης όμως αυτός είχε κι' έναν άλλον ήπιοσηρική, το διευθυντή του στρατιωτικού νοσοκομείου συνταγματάρχη "Ακίμωφ, ο οποίος μου συνιστούσε να μην του δίνω χρήματα, γιατί μεθούσε και δεν του λείπαν ποτέ ή φυλακίσεις.

Αλλά πώς μπορούσα να μην του δίνω από καιρό σε καιρό δυο-τρία ρουβλία, αφού ο άνθρωπος μου έφερνε ταχτικά τα αντίγραφα τών έργων που του παράγγελλα; Πρέπει όμως να σ'ας πω κι' ένα άλλο. Ο Σαλίγεν δεν αγόραζε ποτέ ούτε μπουσμά, ούτε χρώματα, ούτε πανέλα, ούτε κορνίζες. Τού τα παρείχα όλα εγώ μόνο και μόνο για να τον απασχολώ με κάποια εργασία και να τον απομακρύνω από το φοβερό πάθος του.

Ένα πρωί ο Σαλίγεν παρουσιάστηκε στο σπίτι μου και μου έφερε τον πίνακα που του είχα παραγγείλει τελευταία. Η εργασία του ήταν τόσο πετυχημένη και μου προκάλεσε τόσο ενθουσιασμό, ώστε τον επιλοδώρησα με ένα χαρτονόμισμα τών τριών ρουβλίων. Άμέσως όμως αντελήφθη την απερισκεψία μου και τον εσημβούλευα να μην τα ξοδέψη στα πιστά. Ο θυμώμαι μάλιστα ότι χάριν της περιστασιακής ανέπτυξη έκτακτη ευγένεια και του παρέστησα ότι θάταν άδικο να καταστραφεί απ' το έλαττωμα του ένας ανανός καλλιτέχνης σαν αυτόν.

Μια χιονισμένη νύχτα καθώς γύριζα σπίτι μου...

Ο Σαλίγεν συγκινήθηκε πολύ απ' τη ρητορική μου, με άκουσε ως το τέλος με μεγάλη προσοχή, φάνηκε ότι παραδέχτηκε τις πατρικές συμβουλές μου, με αποχαλάρησε με σεβασμό και τραβήξε κατ' ευθείαν... για το καπηλειό, στο προάστειο Γρίφκα, όπου πουλιόταν ελεύθερα βότκα, γιατί τού τμήμα εκείνο βρισκόταν έξω απ' τη στρατιωτική ζώνη.

Ξέχασα να σ'ας πω ότι είχαμε Ιούλιο μήνα. Ξέφανα, κατά τις εφτά το βράδυ είδα το φίλο μου τον "Ακίμωφ, το συνταγματάρχη, να έρχεται προς το μέρος μου σκυθρωπός και ταραγμένος.

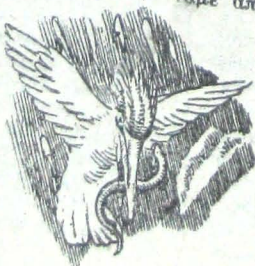
— Σε παρακάλεσα συχνά, μου είπε χωρίς να με χαϊρετήσει, να μη δίνεις χρήματα στον Σαλίγεν. Έπ' ένα μήνα ήταν απένταρος και καβόταν ήσυχος. Σήμερα όμως φαίνεται πως σου έφερε καμμά κανούργια εικόνα και συ θα τον επιλοδώρησες πλουσιονόμοχα...

— Ναι, είπα, δεν μου βάσταζε ή ψυχή να τον αφήσω απλήρωτο. Δεν τού έδωσα όμως παρά μόνο τρία ρουβλία...

— "Α, μπράβο σου! Και όμως αυτά έφτασαν για να τον καταστρέψουν! Μάθε λοιπόν ότι ο Σαλίγεν, γυρνώντας απ' το καπηλειό, έπεσε από τη γέφυρα στο ποτάμι και πνίγηκε!...

— Τι λέτε!... φώναξα έμβρόντητος. Πώς έγινε αυτό;

— Νά, από μιάς ώρας κίνησε από τη Γρίφκα στοίχι στο μεθύσι... Ο διάβολος τ'έφερε, καθώς περνούσε τη γέφυρα, να πάη από το μέρος εκείνο, όπου λείπουν ή κιγκλίδες. Γλύστρησε λοιπόν και έπεσε μέσα στον ποταμό. Μονάχα το πιλήκιό του έμεινε πάνω στη γέφυρα. Την ώρα που περπατούσε τον είδαν άλλοι στρατιώτες που έρχονταν αποπίσω του. Τό νερό τού ποταμού τόν έβγαλε στην επιφάνεια δυο φορές, άλλ' έπαιε τούτο, άλλ' έπαιε με τα κούβαλα τ'αίματός σου; Η συνείδησή σου θα σε τύπη αιώνιας, γιατί εσύ υπήρξες ο ρέας, ανακρίσεις και άλλα βάσανα θα περάσω... "Ισως μάλιστα να μου φροτάσουν στο τέλος και καμμά σούθι...

Και ο "Ακίμωφ αναχώρησε πολύ στενοχωρημένος και θηριωμένος εναντίον μου. Και είχε δίκιο ο άνθρωπος... ***

Ένας ολόκληρος χρόνος είχε περάσει βίστερ' απ' αυτό το περιστατικό. Μια χιονισμένη νύχτα είχα μείνει ως τις δυο μετά τα μεσάνυχτα σ' ένα φιλικό σπίτι και γύριζα στο δικό μου.

Μόλις έπλησίασα στην κατοικία μου, είδα εκεί μπροστά στην πόρτα κάποιον που με χαϊρετούσε:

— Καλησπέρα σας, κ. "Επαρχε!

Σήκωσα τ'α μάτια μου και βρέθηκα κατάπληκτος μπροστά στο Σελίγεν.

— Έσ' είσαι, Σελίγεν; φώναξα με χαρά. Ζής; Δόξα σοι ο Θεός!

Ήταν βέβαια λουπόν ότι πνίγηκες;..

— Μάλιστα, ευγενέστατε.

— Και πού βρισκόσουν τόσον καιρό;

— Στην πατρίδα μου. Είχα λιποτακτήσει και κρυβόμουν ως τα σημερα στο σπίτι μου. Βαρέθηκα όμως και δεν μπορούσα να μείνω εκεί περισσότερο. Άλλωστε μου γίνηκαν φόρτωμα και οι δικαί μου, που κάθε τόσο μου λέγανε:

— Τί κάθεται εδώ και δεν π'ας να παρουσιαστής στο λόχο σου; Σ'υρε, κακομοίρη, μονάχος σου, γιατί θάρουν να σε πιάσουν και θα σε πάν συνοδεία...

— Λοιπόν, αποφάσισα κι' εγώ ναρθω στην ευγενία σας και να σ'ας παρακαλέσω να με προστατέψετε σαν αληθινός πατέρας! Την παράτησα πειά εκείνη την καταραμένη τη βότκα... Ρώτησα τούς υπηρέτες σας προδ'όλιγου και μουπαν πως λείπετε. Σ'ας περίμενα και να πού σ'ας βρήκα.

— Έννοια σου, Σαλίγεν, μείνε ήσυχος, τού είπα. Σου υπόσχομαι να ενεργήσω για σένα ό,τι μπορέσω, θα παρακαλέσω μάλιστα και το φίλο μου το συνταγματάρχη. Σ'υρε τώρα στο στρατώνά να παρουσιαστής στον έπιλοχία και π'ες ότι σ' έστειλα εγώ. "Ως αύριο θα κανονισθ' ή υπόθεσή σου...

Ο Σαλίγεν με καληνύχτησε κι' απομακρύνθηκε μέσα στο σκοτάδι τόσο στο πεζοδρόμιο. Θυμάμαι ακόμα ότι ήταν χωρίς πιλήκιο, δεν είχα προσέξει όμως να κυττάξω μήπως το κρατούσε στα χέρια του.

Την άλλη μέρα κάθισα κι' έγραφα δυο θερμά γράμματα, ένα για τον "Ακίμωφ κι' ένα για τον προϊστάμενο της έπιμελητείας. Τούς παρακαλούσα να λάβουν υπ' όψη τους όλα τα έλαφρυντικά προκειμένου να τιμωρήσουν τον προστατευόμενό μου.

Υστερα από μιά ώρα δέχτηκα την επίσκεψη του "Ακίμωφ.

— Πολύ ευχαριστήθηκα διαν έμαθα ότι ο Σαλίγεν ζή, μου είπε. Αλλά πού είναι;

— Πού άλλου απ' το λόχο του; τού απάντησα. Πήγε να παρουσιαστή από ψές.

— Στο λόχο του δεν εφάνηκε. Μου το είπε ο έπιλοχίας, τόν όποιον έτρεξα να ρωτήσω μόλις έλαβα το γράμμα σου. Τρεις-τέσσερες στρατιώτες μάλιστα μ' έβεβαίωσαν με όρκο ότι ο Σαλίγεν δεν εινε δυνατόν να ζή, αφού τόν είχαμε δη να πνίγεται με τα ίδια τους τα μάτια...

Εμεινα κατάπληκτος απ' αυτή την αποκάλυψη και φώναξα άμέσως τούς υπηρέτες μου.

— Τόν είδατε σεις τόν Σαλίγεν ψές τη νύχτα; τούς ρώτησα.

— Τί λέτε, κύριοι; μου απάντησαν. "Αν τόν έβλέπαμε, θα πεθαίναμε απ' το φόβο μας...

— Τότε γιατί μου είπε ότι σ'ας ερώτησε για μένα και σεις τού απαντήσατε ότι δεν είχα γυρίσει ακόμα;

— Έμεις τέτοιο πράγμα!... Θεός φιλάει!...

— Μά είσαι βέβαιος, με ρώτησε ξανά ο συνταγματάρχης, ότι τόν είδες και κουβέντισαες μαζί του;

— Όσο είμαι βέβαιος ότι σε βλέπω και κουβεντιάξω μαζί σου αυτή τη στιγμή. Ούτε μεθυμένος ήμουν, αφού γυρίζεις καλά ότι δεν πίνω, ούτε νυσταγμένος, αφού γυρίζω στο σπίτι μου ζωντανός και έθυμος...

Οι υπηρέτες, που παρακολουθούσαν τη συζήτηση, άρχισαν να σταυροκοπούνται και να μουρμουρίζουν:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Σ.

Συμπαθεστάτη υπό έπωνυμ θρους, όμιλίας, συμπεριφοράς, μία άπό τις πλέον εύμορφες κοσμικές κυρίες. Κυριώτερο δίπλωμά της ή φρεσκάδα της νεότητός της. Δέν λείπει από καμμία διπλωματικήν δεξιόσιν και έπίσημα γεύματα. Ή τουαλέττες της άρμονικές, διακρίνονται για την κομψότητά των. Φυσιονομία έκφραστική. Ίδιαίτερον χαρακτηριστικόν της: Είνε άπληλαγμένη από κάθε ίχνος ονοματίσμου, χαρακτηριστικόν της εύγενικής καταγωγής της.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Οόδέποτε είχε παρατηρηθεί τόση πληθώρα δεξιώσεων, όπως φέτος, άν κρίνη κανείς από την φύργια που ήδη έπικρατεί. Ή κίνησις των σαλονιών κατά την Άποκρηά θα είνε υπέρ ποτε ζωηρά και έντονη.

— Ήδη ψιθυρίζονται χορευτικά δεξιώσεις για τις Άποκρηές: παρά τω στρατηγώ και τη κ. Μπραλλιών, όπου θα δοθ ή χορός κόστουμέ. Έπίσης ψιθυρίζεται ότι θα δοθ ή ένα θαυμάσιο Μπάλ-ντε-τέτ παρά τω κ. και τη κ. Απ. Άλεξανδρή.

— Συγγρόνως θα δοθούν έσπερίδες: παρά τω κ. και τη κ. Μαυαμίδη, παρά τω κ. και τη κ. Λιβιεράτου, παρά τω κ. και τη κ. Δ. Λοβέρδου, παρά τω κ. και τη κ. Δ. Σκαναβή.

— Την παρελθούσαν Παρασκευήν έσπερίς παρά τω κ. και τη κ. Έμ. Τσιροπινά.

— Τό όπίτι καλλιτεχνικά διασκευασμένον, με πολύτιμα καλλιτέχνημάτα.

— Παρευρέθησαν αρκετά εκ των γνωστών ώραιών και κομψών Αθηναίων.

— Τουαλέττες νόν-πλύ-ζ-ούλτρα Παριζιάνικων «κασέ», μεταξύ των οποίων αί περισσότερον θαυμασθείσαι ήσαν της κ. Α. Λαδοπούλου, κόκκινη σε γραμμή έξαισία και κόκκινες γόβες, της κ. Λιβιεράτου σε άπόχρωσιν ρουμπινιού, κ. Άσπασία Μιχαλοπούλου με μπλε-σιελ τουαλέττα, που την διακρίνει έξαιρετική κομψότης.

— Αί ώραιότεραι της βραδυάς ήσαν ή κ. Άλεξανδροπούλου, τό γένος Κάππαρη, με άσπρη δαντέλλα και ή δ. Άλεξ. Σταίκου με μαύρη τουαλέττα.

— Ή πλέον κομψή σιλουέττα ήτο της κ. Μ. Π. με τουαλέττα σε αξιοθαύμαστη γραμμή από μαύρη ζωρζέτ.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν παρετέθη γεύμα παρά τω ύπουργώ των Οικονομικών και τη κ. Γ. Μαρή, ήτις έφερε τουαλέττα από μαύρη δαντέλλα.

— Παρεκάθησαν ή κ. Έλενα Έλ. Βενιζέλου, με μαύρο ταφτά και τούλια, ώραιότατο φόρεμα, ό Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και ή κ. Α. Μιχαλακοπούλου, μαύρη τουαλέττα και κόκκινο μποξά, ό ύπουργός Έθν. Οικονομίας, ό ύπουργός Γεωργίας και ή κ. Κ. Σπυ-

— "Έλα, Χριστέ και Παναγιά!... Τί είν' αυτό πάλι!...

Έπέρασαν αρκετά χρόνια από τότε, αλλά στάθηκε άδύνατο να βρω μία λογική εξήγησι του παραδόξου αυτού περιστατικού. Έξήγησα ένα σωρό πληροφορίες για τόν Σαλίγεν, κατέφυγα σε χίλιες υποθέσεις και εικασίες, έκανα όλων των ειδών τούς συνδυασμούς. Άπ' όλη όμως αυτή τη φασαρία τίποτε δέν έβγήκε και τό γεγονός παραμένει για μένα ανεξήγητο αίνιγμα!

Μήπως άραγε δέν επήνιγκε και οι στρατιώτες, βλέποντας άλλον να πέφτη στο νερό, τόν έπήραν για τόν Σαλίγεν; Μήπως έξεβράσθη ζωντανός σε καμμία όχλη και έπειτα έδραπέτευσε; Μήπως τή νύχτα που τόν έβρήκα για τελευταία φορά άλλαξε με μιάς γνώμη κι' έφνε σε κανένα μέρος μακρινό για να άποφύγη την τιμωρία της λιποταξίας; Ποιός ξέρει...

Και όμως από μένα ποτέ δέν έλειψε ή πεποίθησις ότι την άληθινήν εκείνην βραδυά τόν είδα με τά ίδια μου τά μάτια, άκουσα τη φωνή του, κονθέντιασα μαζί του αρκετά και προσέξα τη φυσιονομία του, τό βλέμμα του, τη στενωχώρα του, τη μεταμέλειά του, την άπόφασί του... Ποιά νάναι τάχα ή εξήγησι αυτού του αίνιγματος;

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ'

Πολυτελές, καλλιτεχνικόν, θαύμα εμφανίσεως, μοναδικό δώρο για τις γιορτές. Φθηνός και πρακτικός μπιναμάς για τά παιδιά σας. Με συνεργασία Γρ. Ξενοπούλου, Κ. Παλαμά, Α. Πορφύρα, Χ. Χριστοδασίλη, Π. Νιρβάνα, Ν. Λαπαθιώτη, Σταμ. Σταμ., Χάρη Σταματίου, Άνδρ. Καρκαβίτσα, Άργ. Έφταλιώτη, Γερ. Βώνου, Ν. Σπανδωνή κ. τ. λ. κ. τ. λ.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΡΗΖΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΔΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 52-03)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ'

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 130 || Έξωτέρικού Λίρ. Άγγλίας Μπ. 70
Έξάμηνος 70

και δι' όλην την Άφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτησία συνδρομή Σελίνια 24. Αί έπιστολαί και τά χρηματικά έμβόσματα δέον ν' άπευθύνονται προς τόν Ίδιοκτήτην του 'Μπουκέτου' κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Τά προηγούμενα τέχνη τιμώνται δραχ. 3.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ':

Έν Άμερική Mr D. Stroumbos 261 w. 85th Str New - York U. S. A., έν Αιγύπτω - Σουδάν ό κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, και έν Βελγικώ Κογκό ό κ. Γεώργ. Άντωνιάδης B. P. 445 Elisabethville Congo - Belge. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ δια την κατά φύλλον πώλησιν του 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ': NEW YORK NEWS AGENCY, General P. O. Box 497, NEW YORK, CITY, όπου δέον ν' άπευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι.

ρίδη με τουαλέττα πολύ σικ μπλε-νόνι, Πρεσβευτής Γαλλίας και ή κ. Κλεμάν Σιμόν, μαύρο ταφτά, Πρεσβευτής Ιταλίας και ή κ. Αρλόττα, ώραιότατο φόρεμα λαμέ έμπριμέ σε τόνους ζωηρούς, Έπίτε τραμμένος Έλβετίας και ή κ. Μπρόνι, κρέπ-σατέν πράσινο, Πρεσβευτής Ιαπωνίας και ή κ. Καβασίμα, με πράσινα, ό πρώτος γραμματεύς της Ιταλικής Πρεσβείας κ. Βιτσέντζο Μπερνάρντι.

— Έπίσης παρεκάθησαν κ. και κ. Άλ. Διομήδους, κ. και κ. Τσουδεμού, ό κ. Ι. Ήλιάσχος, κ. και κ. Α. Μιχαλοπούλου, ό κ. Άνδρεάδης, δεσπινίδες Άρλόττα με κόκκινα, δ. Βουρλούμη με πράσινα, δ. Χριστίνα Καράλη με πράσινα, δ. Άγλαία Μαρή με ώραιότατο φόρεμα από μόνι-ρόζ-τέ.

— Έκτάκτως εύχάριστη δεξίωσις παρά τω ύπουργώ της Γεωργίας και τη κ. Σπυρίδη.

— Αί αίδουσαι του 'Ακροπόλ Παλλάς' έφιλοξένησαν όλόν τόν διπλωματικόν κόσμον και τας κοσμικάς Αθήνας.

— Ή οικοδέσποινα, φέρουσα ώραιότατην τουαλέτταν από ζωρζέτ κόκκινη, έδέχετο τούς κεκλημένους της με την συμπαθητικότητα που την διακρίνει.

Μεταξύ των κεκλημένων: ό Πρεσβευτής της Άγγλίας και ή κ. Ράμσεϊ, ό Πρεσβευτής της Άμερικής και ή κ. Σκίννερ, ό Πρεσβευτής της Ιταλίας και ή κ. Αρλόττα, ό Πρεσβευτής της Πολωνίας και ή κ. Γιούργεβιτς, ό Πρεσβευτής της Ρουμανίας και ή κ. Ρασκάνο, ό Πρεσβευτής της Γαλλίας και ή κ. Κλεμάν Σιμόν, ό Πρεσβευτής της Γιουγκοσλαβίας και ή κ. Βούτσκοβιτς, ό Πρεσβευτής της Τσεχοσλοβακίας και ή κ. Βάρακεν, ό Πρεσβευτής της Τουρκίας και ή κ. Ένις, ό Πρεσβευτής της Αιγύπτου Σινταρούς μπέη, ό Πρεσβευτής της Γερμανίας κ. Κόρντοφ, ό Πρεσβευτής της Ούγγαρίας και ή κ. Μολδοβάνι, ό Έπίτετραμμένος της Έλβετίας και ή κ. Μπρόνι, ή κ. Έλενα Βενιζέλου, ό κ. και ή κ. Μιχαλακοπούλου (Έξωτερικών), ό κ. και ή κ. Μαρή (Οικονομικών), ό κ. και ή κ. Βουρλούμη (Έθν. Οικονομίας), ό κ. και ή κ. Καραπαναγιώτη (Συγκοινωνίας), ό κ. Δίγκας (Δικαιοσύνης), κ. και κ. Χάρβεϊ, βαρώνος και βαρόνη Σαρέκ, μαρκήσιος και μαρκησία Τριόμφυ, Ναυτικός ακόλουθος Ιταλικής Πρεσβείας κ. Μπεράντι, κ. και κ. ντε Σάντο, πρώτος γραμματεύς Τουρκικής Πρεσβείας κ. Ζεκή μπέης.

— Στρατηγός και ή κ. Φραντζή, στρατηγός, ή κ. και ή δ. Μπραλλιών, ό κ. και ή κ. Τσαμαδού, ό κ. και ή κ. Ευδάκη, ή κ. Καποδίστρια, ή κ. Γ. Καφαντάρη, κ. και κ. Άφεντούλη, ή κ. Μαριαρά, ή κ. Μ. Μακκά, ή κ. Λιβιεράτου, κ. και κ. Κασαδέτη.

— Ωραιότητα ή κ. Δ. Λαμπράκη με πράσινο σύνολον.

— Χαριτωμένες εμφανίσεις ή δ. Βεργιοπούλου με μαύρα και ή δ. Μαυρομάτη με κόκκινα.

— Πλήν σικ ή κ. Σακελλαροπούλου.

— Έπίσης παρευρέθησαν κ. και κ. Β. Λορέστη, κ. και κ. Κ. Ίζαίλωφ, κ. και κ. Μελά, ή κ. Δροσπούλου, ή κ. Π. Τσαλδάρη και αί δες Φραντζή, Α. Μαρή, Παταλεξοπούλου, Άγαθοκλή, Βαλαωρίτη, Μπραλλιών, Καφαμτέλη.

— Οι κύριοι Π. Τσαλδάρης, Καφαντάρης, Κυρ. Βενιζέλος, Άφεντούλης, Μάρμορας, Ίσακίδης, Αλιβιζάτος, Καγαγιαννόπουλος, Μακκάς, Α. Κύρος, Λαμπράκης κ.ά.

H ΜΟΝΤΑΙΝ

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ή εικών του σημερινού μας έξωφύλλου είνε παρμένη από την ιστορία της αρχαιότητας και φέρει τόν τίτλο: «Αντιγόνη και Ίσμηνη».

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ εις πολύ καλές τιμές παλαιά βιβλία φιλολογικά, ιστορικά, περιοδικά, έφημερίδας κτλ. κτλ. Πληροφορίες στα γραφεία μας, Δέκα 7, Άθήνας.